

a pracovních místností k továrně na celuloidové zboží v Bratislavě. Podle záznamu v protokolu o jednání z 29. října 1929 se však st-l k této komisi nedostavil. Podle § 18 cit. stav. statutu mají býti o vyřízení stavební žádosti zpraveni také sousedé, kteří byli slyšeni. Mají-li pak za to, že byli uděleným povolením dotčeni, jest jim volno podati rekurs (srov. také § 19 č. 4 cit. stav. statutu). Z toho plyne, že nárok na doručení vyřízení a tedy i právo k rekursu mají jenom ti sousedé, kteří se dostavili ke komisi a byli slyšeni. Ti, kdož — byvše pozváni — se nedostavili a nebyli proto slyšeni, nemají vůbec nároku na to, aby jim bylo doručeno vyřízení o stavební žádosti, a v důsledku toho nemají právo odvolací. Podle toho st-l, který, ač řádně obeslán, k jednání dne 29. října 1929 se nedostavil, nemá právo k rekursu a nemá nárok na věcné jeho vyřízení.

Jestliže žal. úřad k odvolání st-le vydal nař. rozhodnutí, kterým podle § 80 odst. 3 vl. nař. 8/28 zrušil rozhodnutí prvé stolice a vrátil jí věc k novému projednání a nerozhodl sám hned ve věci samé, jak žádá st-l, neporušil-li tím žádné právo st-lovo, neboť ten, jak bylo shora uvedeno, pozbyl svého práva odvolacího a neměl tedy vůbec nárok na věcné vyřízení svého odvolání.

Č. 10.232.

Samospráva obecní. — Řízení správní (Podk. Rus):
Starosta města Mukačeva je oprávněn podávati jménem města odvolání v pořadu stolic správních.

(Nález ze dne 16. prosince 1932 č. 19.728.)

Prejudikatura: srov. Boh. A 5229/25.

Věc: Město Mukačevo proti zemskému úřadu v Užhorodě o legitimaci k podání opravného prostředku.

Výrok: Naříkané rozhodnutí zrušuje se pro nezákonnost.

Důvody: Městský notářský úřad v Mukačevě udělil rozhodnutím z 27. listopadu 1929 firmě Vacuum Oil Company, akc. spol. v Bratislavě povolení k stavbě benzinového čerpadla v M. ulici v Mukačevě. Odvolání proti tomuto povolení, které má v záhlaví označení »Magistrát města Mukačeva« a jest opatřeno razítkem magistrátu a podepsáno starostou, zaničil žal. úřad nař. rozhodnutím z důvodu, že je podal starosta, který není legitimován hájiti hmotné zájmy města, ježto jest pouze představitelem města na venek a výkonným orgánem městského zastupitelstva a městské rady. K podání odvolání bylo třeba usnesení městského zastupitelstva, které jest příslušné k hájení hmotných zájmů města.

O stížnosti podané do tohoto rozhodnutí uvažoval nss takto: — — —

Stížnosti bylo nutno dáti za pravdu, pokud tvrdí, že starosta jest oprávněn podati odvolání jménem obce. Subjektem totiž, který může v daném případě podati odvolání, jest jen město Mukačevo samo. Jeho zastupitelský sbor jest jeho »representačním orgánem« (§ 32 zák. čl. XXII:1886), měst-

ská rada pak se starostou města jest jeho zákonným orgánem výkonným. Z oboru působnosti jednotlivým těmto orgánům zákonem přikázané nelze nic dovodit pro jejich legitimaci k podání odvolání jménem města (srovn. Boh. A 5229). Že by v době podání odvolání byly platily nějaké zákonné předpisy o určité formě projevu vůle stěžujícího si města k podání odvolání a k zřízení zmocněnce, žal. úřad netvrdí.

Bylo proto nař. rozhodnutí zrušiti podle § 7 zák. o ss.

Č. 10.233.

Školství (Slovensko): Jest ujednání mezi min. škol. a obcí o tom, že obec postaví budovu pro školu státní, a o úplatě za užívání učitelského bytu v budově té, povahy soukromoprávní či veřejnoprávní?

(Nález ze dne 17. prosince 1932 č. 8304/30.)

Prejudikatura: Boh. A 6607/27.

Věc: Město K. proti referátu ministerstva školství a národní osvěty v Bratislavě o naturální byt správce státní školy ludové.

Výrok: Stížnost se odmítá pro nepřípustnost.

Důvody: Při zřizování státní školy ludové v K. podle usnesení zastupitelstva města K. z 2. července 1909 uzavřena byla mezi jmenovanou obcí a býv. uh. min. vyuč. smlouva z 2. července 1909, podle níž se město zavázalo postavit školní budovu s ředitelským bytem a odevzdati tyto nemovitosti školskému eráru do práva věčného užívání, naproti čemuž školský erár mezi jiným zabezpečil městu závazek uživatele naturálního bytu ředitelského (správcovského) platiti ve prospěch pokladny města K. ročně 360 K, resp. 450 K.

V podání z 21. srpna 1929 zažádal František M., státní inspektor školský v K., u obecního představenstva v K., aby uvedený byt, obývaný před tím jeho předchůdcem v úřadě inspektorském, byl jemu přidělen za nájemné, kteréž mu město ustanoví.

Referát min. škol. v Bratislavě výnosem z 11. října 1929 na základě § 3 čl. I, čl. II zák. 251/22 a ve smyslu vl. nař. č. 52/23 řečenému školskému inspektoru roční cenu onoho naturálního bytu s platností ode dne 1. září 1929 stanovil vzhledem k provedenému odhadu na ročních 765 Kč a vyslovil, že se mu tato cena bytu vpočítává do jeho požitků služebních. Tento výnos podle spisů byl dodán toliko jmenovanému školskému inspektoru, nikoli městu K. Současně vyzval žal. úřad školského inspektora v K., aby obci K. k její žádosti, kterouž na něho vznesla o nájemné 2.400 Kč, sdělil, že obec nemá právního základu pro vznášení uvedeného nároku pod titulem nájemného od obyvatele dotčeného naturálního bytu státního. Zdali, resp. kdy školský inspektor ono sdělení městu učinil, o tom není ve spisech dokladu.

Po té se podle výměru z 25. listopadu 1929 obecní rada města K. usnesla konstatovati, že budovu pro ludovou školu v K. město vystavělo pro »ludovou výučbu« a že budova jest majetkem obce. V této budově vysta-